

1

Dictada occitana n° 18

Lo 31 de genièr de 2015

**D'après Oscar WILDE. Dels Nòu Contes de Nadal d'endacòm mai
(Edicions IEO Tarn, colleccion "Lo Banquet" n°16, 2014, p. 27-29)**

Lo Gigant gusta-solet

Un matin que lo Gigant èra dins son lièch, mas que do rmissiá pas, ausiguèt una musica deleitosa. Èra tament docinèla que se pensèt qu'aquò deviá èsser los musicaires del Rei que passavan.

(35 mots)

(Aicí s'arrèstan los pichons.)

Èra pas qu'una linòta que cantava al ras de sa fenèstra, mas coma aviá pas ausit un aucèl cantar dins lo seu jardin dempuèi de temps, li pareissiá la musica mai polida del monde

(35 + 34 = 69 mots)

(Aicí s'arrèstan los collegials.)

Alara, Granissa s'arrestèt de dançar sul teulat, Cisampa quitèt de rugir e un perfum deliciós li arribèt per la fenèstra. « La Prima es arribada, enfin », diguèt lo Gigant ; sautèt del lièch e agachèt defòra.

E qué ve gèt ?

(69 + 41 = 110 mots)

(Aicí s'arrèstan los liceans.)

Te vegèt un spectacle meravilhós. Los enfants avián serpat per un trouquet dins la muralha, èran dintrats dins lo jardin e èran assetats sus las branca dels arbres. Dins cada arbre que lo Gigant podia veire se trobava un drollet. E los arbres èran tament aüroses de tornar veire los enfants que s'èran cobèrts de flors e bracejavan doçamenton per dessus los caps dels pichòts. Los aucèls volatejavan e bresilhavan de contentament, las flors avián quilhat lo cap per dessus l'èrba e se risián.

(110 + 84 = 194 mots)